

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ В СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Лелікова Е.В., здобувач першого (бакалаврського) рівня ВО,
спеціальності 281«Публічне управління та адміністрування»
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – Гуторова О.О., к.е.н., доцент

У ринковій економіці державне регулювання – це система законодавчих, виконавчих (адміністративних) і контрольних заходів, що здійснюються компетентними державними інститутами, цілеспрямований, координуючий процес управлінського впливу уряду країни на окремі сегменти внутрішнього і зовнішнього ринків через макро- і мікроекономічні регулятори з метою досягнення довгострокового стійкого рівноважного зростання економічної системи [1, 2].

Слід зазначити, що галузі економіки мають свої специфічні особливості розвитку [3]. Наприклад, в сільському господарстві виробничі процеси мають значний часовий лаг, а основними засобами праці тут є земля і кліматичні умови. Крім того, важливо підкреслити, що створення механізму національного регуляторного органу охоплює як загальні (універсальні), так і спеціальні правила національного нагляду [1]. Проведене дослідження дає змогу визначити принципи, які використовуються при створенні національної системи регулювання агропромислового комплексу держави.

Принцип оптимального розподілу виробництва реалізується через державні або регіональні цільові плани, що забезпечують концентрацію сільськогосподарського виробництва в районах з найбільш сприятливими ґрунтово-кліматичними ресурсами.

Принцип особливої кредитно-фінансової системи в основному використовується для побудови аграрної економіки. Метою застосування цього принципу є створення професійних

кредитних організацій і кооперативів, забезпечення особливої системи оподаткування сільськогосподарських підприємств і, нарешті, створення системи страхування та лізингу сільськогосподарської продукції.

Важливо також виділити принцип інтеграції інноваційної та інвестиційної політики. Здебільшого він використовується для досягнення науково-технічного прогресу та його впровадження у виробничу діяльність, а також для виведення агропромислового комплексу на новий технологічний рівень.

Принцип забезпечення паритету цін. В цілому цей принцип можна позначити так: встановлення оптимального співвідношення сільськогосподарської продукції та інших промислових індексів цін, забезпечення економічно справедливого розподілу прибутку між агропромисловим комплексом, які є учасниками ланцюга виробництва сільськогосподарської сировини, а також забезпечення кінцевого споживача продуктами харчування.

Реалізація принципу стало соціально-економічного розвитку забезпечує вирівнювання рівнів доходів у всіх галузях економіки, задовольняє базові потреби в основних продуктах харчування для забезпечення виживання, враховує інтереси споживачів при формуванні та реалізації економічної політики. Цей принцип спрямований на виконання завдання забезпечення доступності інфраструктури та соціальних послуг для сільського населення.

Національні зусилля, спрямовані на розширення регуляторних питань, можуть зміцнити та забезпечити стійке економічне зростання сільськогосподарським виробникам [2].

Література:

1. Гадзало Я.М., Лузан Ю.Я. Удосконалення державного управління розвитком аграрного сектору економіки та сільських територій України. *Економіка АПК*. 2020. № 11. С. 6-18.
2. Гуторов А.О. Інклюзивний розвиток економіки і аграрної сфери (теорія, методика, аналіз). Харків : Вид-во «Точка», 2019. 146 с.
3. Саблук П.Т., Лузан Ю.Я. Аграрна політика та чинники її реалізації. *Економіка АПК*. 2019. № 10. С. 6-17.